

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) T. S.**, a **b) nezl. D. S.**, zast. žalobkyní sub a) jako zákonnou zástupkyní, zast. JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou, se sídlem Dřevařská 25, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2009, č. j. 56 Az 140/2008 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupkyni žalobců JUDr. Alžbětě Prchalové, advokátce, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobců v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 3. 2009, č. j. 56 Az 140/2008 - 27, zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2008, č. j. OAM-534/VL-07-08-2008, a rozhodl dále, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává. Předmětným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) včas kasační stížnost, v níž uvedli, že ze strany krajského soudu došlo k pochybením, která jsou podřaditelná pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelé požádali o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhlí, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 7. 2009, č. j. 56 Az 140/2008 - 42, ustanovil zástupkyní stěžovatelů pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou.

Usnesením ze dne 3. 7. 2009, č. j. 56 Az 140/2008 - 43, Krajský soud v Brně stěžovatele prostřednictvím jejich zástupkyně vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnili kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadají. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno,

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatelů doručeno dne 24. 7. 2009.

Zástupkyně stěžovatelů na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě ani později nereagovala, proto krajský soud dne 13. 10. 2009 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah podání stěžovatelů a dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatelé neuvedli, v jakém rozsahu napadají rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2009, č. j. 56 Az 140/2008 - 27, ani žádný konkrétní důvod kasační stížnosti. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatelé spatřují nesprávnost napadeného rozsudku, resp. jaká konkrétní pochybení krajskému soudu vytýkají.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatelé jsou v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinni uvést, pod jaké ustanovení podřazují důvod kasační stížnosti, který namítají, a současně tento důvod obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Toto však stěžovatelé v posuzované věci neučinili; pouhé vyjmenování ustanovení soudního řádu správního nepostačuje.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měli pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že *soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukázovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.*

S ohledem na výše uvedené považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovateli za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelé byli řádně vyzváni k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byli poučeni o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranili, ačkoliv jsou zastoupeni advokátkou. Vzhledem k tomu, že stěžovatelé nedoplnili rozsah a důvody napadení rozsudku krajského soudu, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Ustanovené zástupkyni stěžovatelů Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování, neboť nereagovala na výzvu soudu k doplnění kasační stížnosti a ze spisu nevyplývá, že by učinila některý z úkonů uvedených v ustanovení § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu